

KANSI-EIJA KUUSELA

mpunaista scifiä

ward: Hetki lyö
(me, 2005)
u Niroma. WSOY 2007. 355 s.

oward on amerikkalainen jännäilijä, jota on vaikea sijoittaa niin eurooppalaisiin dekkarikaanin. Hän on tyypillinen viihdijä, jonka teokset voisivat yhtä nestyä kioskisarjoissa kuin vastustantamolta.

lyö kertoo amerikkalaiseskaupungista ja siitä, miten se ikamatkailun kohteeksi. Tunnus saapuvat samalta mantereelta elävät tulevaisuutta: aikaero ruotta.

ngissa alkaa tapahtua salapeurhia, joita rikostutkija Knox tutuu selvittämään. Avukseen kauniin FBI-etsivän Nikita, joka paljastuu yhdeksi tunnusi. Pari rakastuu, mistä aiheutunkin metafyyminen ongelma: noxin mahdollista siirtyä tuleen, tai voisiko Nikita vastaa-lla menneisyyteen?

rdin teoksen perusrakenne on an nerokas. Sivujuonissa ja monon kuitenkin selviä puutteita: että tekstissä otetaan esille henepisodeja, jotka ovat kokonai-kannalta toisarvoisia tai turhia. tulee näin tiettyä laahaavuut-

ta. Viihdekirjallisuuden tapaan "pinta" ottaa ylivallan: se on täynnä päähenkilöiden ihmissuhdetta, pehmopornoa, pukeutumisproblematiikkaa ja käytäytymiskoodeja.

Olli Mäkinen

Tampereen Maigret'n tutkimuksia – osa 12

Seppo Jokinen: Viha on paha vieras
Karisto 2007. 288 s.

Seppo Jokinen jatkaa 12. romaaniltaan tutuissa ja kotoisissa maisemissa Tampereella. Jokisen kirjojen tunnus-tettu vahvuus on toistuva, sarjan mit-taan osin syventyvä henkilögalleria. Teosten keskushahmon, komisario Sakari Koskisen, keski-ikäisen miehen tuntemukset ovat tärkeä osa sisältöä ja tunnelmaa. Parin vähemmän onnistuneen harhahypyn jälkeen kirjailija on istuttanut Koskisen ja kumppanit Tampereelle, mitä voidaan pitää hyvänä ratkaisuna. Monille muillekin lienevät tulleet Koskis-kirjoista mieleen komisario Maigret'n arkiset rikostutkimukset tutuissa, toistuvissa ympäristöissä.

Viha on paha vieras keskittyy tavallisen tampereläislähiön yhteen kerrostaloon – sen jännitteisiin, riitoihin ja tapahtumiin. Talon muutamien asukkaiden luona on käyty luvatta ja heille jätetty uhkaavia viestejä, mutta varsinaiset poliisitutkimukset käynnistyvät, kun naapureitaan terrorisoinut talokyt-tääjä löytyy surmattuna asunnossaan. Surma käynnistää uusien tapahtumien vyöryä, ja poliisitutkimusten edetessä kaikilta talon asukkailta löytyy omia salaisuuksiaan – keiltä suurempia, keiltä pienempiä. Koskisen ja hänen tutki-jaryhmänsä haasteena tässä jutussa on nähdä metsä puilta ja oivaltaa, mitkä asiat ovat kytköksissä toisiinsa.

Jokinen kirjoittaa varmalla otteella ja kuljettaa juontaan hyvin – myös juonenkäänteitä on kelpo määrä. Yhden kerrostalon sisäisistä jännitteistä riittää mainiosti ainesta kirjaan. Tämä tietty minimalismi onkin juonen tiiviyden kannalta selvä etu. Muutamassa lyhyessä kappaleessa kirjailija väläyttää kertojana myös rikoksentekijää. Vaikka

tätäkin keinoa voi puolustaa, se ei tuo käytännössä arvoa itse tarinalle ja sen etenemiselle. Kun Koskinen ei tavoilleen uskollisena sorru muotikikkoihin, ehkä Jokisenkaan ei pitäisi.

Välillä kirjailija tuntuu myös eksyvän liiaksi "syventämään henkilöitään" kuvaamalla näiden monenmoisia arki-sia askareita ja toimia. Erityisesti Sakari Koskisen arkea kuvataan lähes yhtä tukevasti kuin hänen rikostutkijan työtäänkin. Monet Jokisen ahkerat lukijat ovat kiinnostuneita komisarion sielun-elämästä, rakkaussuhteista, perheestä ja autonvaihdosta, mutta itse olisin tullut vähemmälläkin toimeen.

Seppo Jokinen on tänään tärkeä osa suomalaisen rikoskirjallisuuden estab-lishmentia, ja monet lukijat odottavat innolla hänen jokasyksyistä dekkari-aan. Itsekin Jokisen uskollisena lukijana tartun hänen kirjoihinsa mieluusti. Kirjailijalla on kuitenkin tärkeä haaste jatkossa: tulisiko hänen uudistaa teok-siaan – joista monet muistuttavat melkoisesti toisiaan – vai jatkaa nyt omak-sutulla, tutulla linjallaan?

Ari-Matti Auwinen

Gotlannissa tapahtuu

Mari Jungstedt: Meren hiljaisuudessa
(I denna stilla natt, 2004)
Suom. Leena Peltomaa. Otava 2007.
366 s.

Gotlandi on eristäytynyt saari Ruotsin itärannikolla, mutta samalla melkein Tukholman esikaupunki. Pääkaupun-gista pääsee tähän suosittuun loma-paikkaan kätevästi lentämällä tai paikallisjunalla ja laivalla Nynäshamnin kautta. Suurin osa ruotsalaisista tuntee Visbyn kaupungin ja Gotlannin nähtävyydet.

Jungstedt sijoittaa rikoskomisario Anders Knutasin ja rikostarkastaja Karin Jacobssonin Visbyhyn ratkomaan saarella tapahtuvia henkirikoksia. Henkilögalleriaan kuuluvat myös tv-reportteri Johan Berg ja lukion lehtori Emma Winarven. Heidän avullaan kirjailija rakentaa rikostarinan lisäksi mutkikkaan ihmissuhdedraaman, jota on mahdollista kehitellä jatkossakin.